ומכשירו להתחיל מזירות טהרה: **ליום אחד.** כתומר שלמי מזיר כדאמרינן בתיזהו מקומן (זבחים דף נד.): **ואין טעונים לחם.** דבעינן ונתן על כפי הנזיר וליכא: **קבוע.** לתין שם שוס ד"א מכשיר הבעליס אלא הוא: **על אחת משלשתן.** אפילו על חטאת דכתיב ואחר ישחוט הנזיר יין ואמרינן בנזיר יד] אחר מעשה יתידי ויליף התם שפיר בפ' ג' מיינין (דף מו.): **וטעון נסכים.** כדין אשם מצורע בפ' ב' מדות (לקמן דף נ.): **להכשירו.** למצורע יבהקהל: **תיובתא דרב.** דאמר לעיל דפסול הואיל וצא להכשיר ולא הכשיר: **ושיריה אין נאכלין.** משום איסור חדש: **ממשקה ישראל.** פסוק הוא ביחזקאל בקרבנות: **מן המותר.** טו] למשקה ישראל יביאו נסכים ולא מן האסור: **אין מחוסר זמן לבו ביום.** הואיל טז] והיום תהא מותרת לישראל אחר שתקרב מנחת העומר לאחרת יח] ולא מחוסרת זמן היא לגבוה: **עופות באין בנדבת שנים.** בפרק המנחות והנסכים (לקמן דף קד:) רבי אומר לכל נדרייהם יט] ונדבותם אשר יקריבו הכל בתין בשותפות חוץ מן המנחה מפני שנאמר נה נפש: יט] **ומחוסרי כפרה.** כולן מביאין עופות להכשירן בקדשים זב וזבה ויולדת ומצורע: **והותרו לקדש מכלל איסורין.** להדיוט דמליקה אסורה בחולין וכשרה בקדשים: כ] **מנחות טעונות כלי.** בפ' שתי הלחם (לקמן דף ע.) עופות אין טעונין כלי שהרי מליקתן בציפורן: כא] **והגשה.** בפ' כל המנחות בחות מלה (שם דף פ.). הגשה מגישה בקרן מערבית דרומית של מזבח כנגד חודה של קרן בפ' הקומץ רבה (לקמן דף יט.): מנחת העומר ישנה בליבור כב] עופות אין בתין בליבור בת"כ גבי נדבת העוף [ג] קרבנו (והקריב) היחיד מביא עוף ולא הליבור: **ואם איתא.** דעדיין חדש אסור מנחת העומר נמי אישתכח לקרבה לגבוה מה שאסור להדיוט **לאו איסורא** כג] **הוא.** דכמתן דקרבה מנחת העומר אחרת דמי: **מתן שמן.** דמצורע מתן דם צריך להקדיש כמו שאמור בעניין על מקום דם האשם יתן השמן: **ימלאנו.** לוג: **למתן שבע.** והזה מן השמן באצבעו שבע פעמיים וגו': **לא יהא אחר ממרס בדמא** כד]. אלא יקרוס כשיזה מדם האשם: **תעובר צורתה.** כה] תיתמה עד למחר ותיפסל בליבה ותעובר מרלה ליחלוחית בשר הימנה משום בזיון קדשים הכל זמן שלא נפסלו בליבה אין נשרפין אלא מ"כ פסולו בגופו אלמא מדקתני תנא בבית הסריפה יש מחוסר זמן לבו ביום: **ה"מ** כו] **דכתיבא חוייה.** בעבודה אבל שחיטה לאו עבודה היא להא כשרה בזר: **אלא טעמא דר"ל.** דאמר קומצה נקטר: **דקסבר** המיר

גמ' ח)[נדרים ד: מזיר כח: מה. זבחים נה. ערכין כח.] **ב)** תוספתא דנגעים פ"ט. יומא סח: לקמן ל. **ג)** רש"ק מ"ז נ"א וכיון **ד)** [לקמן ו. וש"ק] **ה)** [יומא סב:] זבחים יב **ו)** רש"ק מ"ז **ז)** תוספתא דנגעים פ"ט. **ח)** תוספתא דש"ק פ"י **ט)** [יומא מב. זבחים יד: סח: לקמן ו:] **רש"י ט)** ע"כ שייך לעיל **י)** [לקמן ל. הגירסא להטירו וביומא סח: פרש"י בפירוש להכשירו לאכול בקדשים ועיין רש"י לקמן מז:]

גליון הש"ס

גמ' תיובתא דרב. ע' לקמן דף מח ע"ב תוס' ד"ה כבשי: **שם ימלאנו שמן.** ע' לקמן דף ט ע"א תוס' ד"ה עד שלא:

הגהות צ"ק

[א] ל"ל מיומתא דרב מיומתא דשב"ל אמר מ': **[ב]** כתיב בה: **[ג]** כתיב קרבנו: **[ד]** שפירשתי: **[ה]** פרו לאו: **[ו]** ל"ל לאו משום דשמיטה עבודה היא פסלה אלא כדמפרש מ':

הגהות

תוס' ד"ה אלא. פסח ששחטו בארבעה עשר שחרית בין. כל"ל:

(יעב"ן)

תורה אור

גמ' אז וְשָׂה אַחַת מִן הַצֹּאן מִן הַכְּבָשִׂים מִמִּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה וּלְעוֹלָה וְלַשְּׁלָמִים לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נְאֻם אֲדֹנָי אֱלֹהִים: (יחזקאל מה, טו)

בז זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל הַכֹּהֵן: (ויקרא יד, ג)

שיטה מקובצת

ח) תיובתא דרב תיובתא דשב"ל אמר: **ט)** ושיריה אינם: **ג)** ותתירנה וכיון דשיריה אין נאכלים מקרב היכי קרבה: **ד)** ממשקה. גליון. פירוש ח)נראה ל"ל פ"ה אחר מתן שבע שנתן בכר קודם המליה ולא נהירא וכו'.

ה) דאמר מר גילח **א)** על **א'** משלשתן יצא מיתיבי **ב)** אשם מצורע שנשחט שלא לשמו או שלא ניתן מדמו ע"ג בהונות ה"ז עולה לגבי מזבח וטעון נסכים וצריך אשם אחר להכשירו תיובתא דרב **ג)** [א] ורשב"ל אמר **ד)** מנחת העומר שקמצה שלא לשמה כשירה ושיריה **ה)** אין נאכלין עד שתביא מנחת העומר אחרת **ו)** ותתירנה **ז)**(ששיריה אין נאכלין עד שתביא מנחת העומר אחרת) מקרב היכי קרבה **ח)** ממשקה ישראל מן המותר לישראל אמר רב אדא בר אהבה קסבר ר"ל **ט)** אין מחוסר זמן לבו ביום מתיב רב אדא בריה דרב יצחק יש בעופות שאין במנחות יש במנחות שאין בעופות יש בעופות שהעופות באין **י)** בנדבת שנים **יא)**(אבל מנחות **יב** נפש **יג)** כתיבא) ומחוסרי כפרה (זב וזבה יולדת ומצורע) והותרו מכלל איסורן בקודש משא"כ במנחות ויש במנחות שהמנחות טעונות **יד** כלי ותנופה **טו** והגשה **יז** וישנן בציבור כביחיד **יח** מה שאין כן בעופות ואם איתא במנחות נמי משכחת לה דהותרו מכלל איסורן בקודש **יט)** ומאי ניהו מנחת העומר כיון דאין מחוסר זמן לבו ביום לאו איסורא הוא מתיב רב ששת **כ** הקדים מתן שמן למתן דם ימלאנו שמן ויחזור ויתן **כא)** שמן אחר מתן דם מתן בהונות למתן שבע **כב** ימלאנו שמן **כג)** ויחזור ויתן מתן בהונות אחר מתן ז' ואי אמרת אין מחוסר זמן לבו ביום **כד)** אמאי יחזור ויתן מאי דעבד עבד אמר רב פפא שאני הלכות מצורע דכתיבא בהו הוייה דאמר הכתוב **כה)** זאת תהיה תורת המצורע תהיה בהוייתה תהא **כו)** מתיב רב פפא **כז)** הקדים חטאתן לאשמן לא יהיה אחר ממרס בדמה אלא תעובר צורתה ותצא לבית השריפה **כח)** אמאי קא מותיב רב פפא והא רב פפא הוא דאמר שאני הלכות מצורע דכתיבא בהו הוייה אלא רב פפא הכי קא קשיא ליה אימא ה"מ עבודה **כט)** **ל)** שחיטה לאו עבודה היא ואי אין מחוסר זמן לבו ביום יהא אחר ממרס בדמה ולקריב אשם והדר ליקרב חטאת **לא)** אלא אמר רב פפא היינו טעמא דר"ל דקסבר האיר מזרח מתיר דרבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו אפילו בזמן שבית המקדש קיים האיר

גילח על אחד משלשתן יצא. ואפי' לרבנן דלא שרו לשתות ביין עד שיביא חטאתו בפ' ג' מיינין (נזיר דף מו.): **תיובתא.** הוה מצי למימר רב תנא הוא ופליג כדקאמר בכמה דוכתי: **שהמנחות טעונות כלי.** ואע"פ דאדרבה זו היא קולא לגבי עופות דבעו מליקה בעצמו של כהן למליקה. ולא נהירא דמה ענין מליקה דעוף לקבלה דמנחה והלא קמיצה במקום מליקה והיא עצמה בגוף של כהן וערב דאדרבה גופו של כהן חומרא היא ונראה לפרש טעונות כלי שהיה נותן קידוש הקומץ בכלי וזה מתן כלי שכנגד הקבלה שבזבחים ובבאן ליכא קבלה כי לא היה רק אוחז בראש ובגוף ומזה. גליון: **כלא** בצפורן: תנופה והגשה: **כב)** בציבור. דבאה מתרומת הלשכה: **כג)** איסורא חשוב: **כד)** בדם החטאת שלא: **כה)** תעובר צורתה. עיינתנה: **כו)** ה"מ היכא דכתיבא הוייה בעבודה: **כז)** של כהן. ספרים אחרים ר"ל דבקדושה איירי דמנחות טעונות קדוש כלי אחר הקמיצה אבל עוף אחר המליקה אין טעון כלי לקבל את הדם אלא בעוף עצמו היה עושה הזאה ומיצוי: **כח)** רי"ל. לא אמרי' יש מחוסר זמן לבו ביום אלא בדבר הבא להתיר או להכשיר דעדיין לא הגיע זמנו שיועיל דבר זה להכשיר או להתירו אבל בדבר שבא לכפר וכן שאר קרבנות שאינן מתירין ולא מכשירין אין מחוסר זמן והא דאמרי' לעיל אם לא מתה תקריב חטאת אחר עולה אע"ג דלהכשיר באה היינו משום דכתיב העולה. תו"ח: **כט)** דדוקא בהא דמצורע כו' לא הגיע זמן טהרתו: **ל)** עלה מפרה. פי' בפ"ק דזבחים דף י"ד ע"ב הא אמר ר' זירא אמר רב שחיטת פרה בזר פסולה וע"ש בתוס': **לא)** אבל. המקבל: **לב)** דאין דרך שירות: **לג)** קשיא לי לפירושו דא"כ: **לד)** לקמן. דף ו' ע"ב משחיטת: **לה)** היינו טעמא. כאן משמע לפי המסקנא דיש מחוסר זמן לבו ביום ותימה דבפ' תמיד נשחט דף סא ע"א תנן הקדים פסח לתמיד בין הערבים יהא אחד ממרס בדמו עד [שיזרוק התמיד] ואע"ג דלמצוה תמיד קודם לפסח אלמא דאין מחוסר זמן לבו ביום ועוד דבסוף פ' הוציאו לו מצריך חוקה לעכב סדר יום הכפורים אם הקדים המאוחר ולמה לי תיפוק לי דיש מחוסר זמן לבו ביום וי"ל דבכל אותן הבאין לכפרה אמרי' אין מחוסר זמן לבו ביום אבל הני דהכא מכשיריין ניתנו ואמרי' בהו יש מחוסר זמן לבו ביום ומ"מ תימה מה דסבר רב פפא יש מחוסר זמן לבו ביום ובפ"ק דזבחים כו': **לו)** ביום. ולפי שחלקתי בין מכשיר למכפר ניחא עוד י"ל דהתם לא איירי אלא בהפרשה. מהר"פ: **לז)** בחוץ. עד שלא הגריל:

מסכת מקואות
פרק ד' משנה ג'

הַחוֹטֵט בְּצִנּוֹר לְקַבֵּל צְרוֹרוֹת, בְּשֶׁל עֵץ, כָּל שֶׁהוּא. וּבְשֶׁל חֶרֶס, רְבִיעִית. רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר, אַף בְּשֶׁל חֶרֶס, כָּל שֶׁהוּא. לֹא אָמְרוּ רְבִיעִית, אֶלָּא בְּשִׁבְרֵי כְלֵי חָרֶס.

עין משפט נר מצוה

יב א מיי' פ"מ מהל' מירות הל"ב:
יג ב מיי' פט"ו מהל' פסה"מ הל"ז וס"ה מהל' מחוסרי כפרה הל"ב:
יד ג מיי' פי"ד מהל' פסה"מ הל"ג:
טו ד מיי' פ"ג מהל' מעה"ק הל"ל:
טז ה מיי' שם פי"ד הלכה ב:
יז ו מיי' פי"ג מהל' מעה"ק הל"ב:
יח ז מיי' שם פי"ב הלכה ו:
יט ח מיי' שם הל"ג:
כ ט מיי' שם פ"ל הל"ד:
כא י מיי' פ"ה מהל' מחוסרי כפרה הל"ו:
כב כ מיי' שם הל"ג:

פניני רש"י

להכשירו. למצורע זה לטהרו לאכול בקדשים:

(יומא סח:)

שחיטה לאו עבודה היא. מדלתכשרו בה כל הפסולים...

(זבחים יד:)

שיטה מקובצת (המשך)

והס"ד: **כ)** שהמנחות טעונות כלי. פ"ה דזה היא הקבלה לאחר שקמץ נותן בכלי הקומץ מה שאין כן בעופות דבעינן עצמו של כהן למליקה. ולא נהירא דמה ענין מליקה דעוף לקבלה דמנחה והלא קמיצה במקום מליקה והיא עצמה בגוף של כהן וערב דאדרבה גופו של כהן חומרא היא ונראה לפרש טעונות כלי שהיה נותן קידוש הקומץ בכלי וזה מתן כלי שכנגד הקבלה שבזבחים ובבאן ליכא קבלה כי לא היה רק אוחז בראש ובגוף ומזה. גליון: **כא)** בצפורן: תנופה והגשה: **כב)** בציבור. דבאה מתרומת הלשכה: **כג)** איסורא חשוב: **כד)** בדם החטאת שלא: **כה)** תעובר צורתה. עיינתנה: **כו)** ה"מ היכא דכתיבא הוייה בעבודה: **כז)** של כהן. ספרים אחרים ר"ל דבקדושה איירי דמנחות טעונות קדוש כלי אחר הקמיצה אבל עוף אחר המליקה אין טעון כלי לקבל את הדם אלא בעוף עצמו היה עושה הזאה ומיצוי: **כח)** רי"ל. לא אמרי' יש מחוסר זמן לבו ביום אלא בדבר הבא להתיר או להכשיר דעדיין לא הגיע זמנו שיועיל דבר זה להכשיר או להתירו אבל בדבר שבא לכפר וכן שאר קרבנות שאינן מתירין ולא מכשיריין אין מחוסר זמן והא דאמרי' לעיל אם לא מתה תקריב חטאת אחר עולה אע"ג דלהכשיר באה היינו משום דכתיב העולה. תו"ח: **כט)** דדוקא בהא דמצורע כו' לא הגיע זמן טהרתו: **ל)** עלה מפרה. פי' בפ"ק דזבחים דף י"ד ע"ב הא אמר ר' זירא אמר רב שחיטת פרה בזר פסולה וע"ש בתוס': **לא)** אבל. המקבל: **לב)** דאין דרך שירות: **לג)** קשיא לי לפירושו דא"כ: **לד)** לקמן. דף ו' ע"ב משחיטת: **לה)** היינו טעמא. כאן משמע לפי המסקנא דיש מחוסר זמן לבו ביום ותימה דבפ' תמיד נשחט דף סא ע"א תנן הקדים פסח לתמיד בין הערבים יהא אחד ממרס בדמו עד [שיזרוק התמיד] ואע"ג דלמצוה תמיד קודם לפסח אלמא דאין מחוסר זמן לבו ביום ועוד דבסוף פ' הוציאו לו מצריך חוקה לעכב סדר יום הכפורים אם הקדים המאוחר ולמה לי תיפוק לי דיש מחוסר זמן לבו ביום וי"ל דבכל אותן הבאין לכפרה אמרי' אין מחוסר זמן לבו ביום אבל הני דהכא מכשיריין ניתנו ואמרי' בהו יש מחוסר זמן לבו ביום ומ"מ תימה מה דסבר רב פפא יש מחוסר זמן לבו ביום ובפ"ק דזבחים כו': **לו)** ביום. ולפי שחלקתי בין מכשיר למכפר ניחא עוד י"ל דהתם לא איירי אלא בהפרשה. מהר"פ: **לז)** בחוץ. עד שלא הגריל:

ומאי ניהו מנחת העומר דאי לא מחוסר זמן לבו ביום אלא אחר ממרס בדמה ולקריב אשם והדר ליקרב חטאת אלא אמר רב פפא היינו טעמא דר"ל דקסבר האיר מזרח מתיר דרבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו אפילו בזמן שבית המקדש קיים האיר

מחוסר זמן לבו ביום מתיב רב אדא בריה דרב יצחק יש בעופות שאין במנחות יש במנחות שאין בעופות יש בעופות שהעופות באין בנדבת שנים (אבל מנחות נפש כתיבא) ומחוסרי כפרה (זב וזבה יולדת ומצורע) והותרו מכלל איסורן בקודש משא"כ במנחות ויש במנחות שהמנחות טעונות כלי ותנופה והגשה וישנן בציבור כביחיד מה שאין כן בעופות ואם איתא במנחות נמי משכחת לה דהותרו מכלל איסורן בקודש ומאי ניהו מנחת העומר כיון דאין מחוסר זמן לבו ביום לאו איסורא הוא מתיב רב ששת הקדים מתן שמן למתן דם ימלאנו שמן ויחזור ויתן שמן אחר מתן דם מתן בהונות למתן שבע ימלאנו שמן ויחזור ויתן מתן בהונות אחר מתן ז' ואי אמרת אין מחוסר זמן לבו ביום אמאי יחזור ויתן מאי דעבד עבד אמר רב פפא שאני הלכות מצורע דכתיבא בהו הוייה דאמר הכתוב זאת תהיה תורת המצורע תהיה בהוייתה תהא מתיב רב פפא הקדים חטאתן לאשמן לא יהיה אחר ממרס בדמה אלא תעובר צורתה ותצא לבית השריפה אמאי קא מותיב רב פפא והא רב פפא הוא דאמר שאני הלכות מצורע דכתיבא בהו הוייה אלא רב פפא הכי קא קשיא ליה אימא ה"מ עבודה שחיטה לאו עבודה היא ואי אין מחוסר זמן לבו ביום יהא אחר ממרס בדמה ולקריב אשם והדר ליקרב חטאת אלא אמר רב פפא היינו טעמא דר"ל דקסבר האיר מזרח מתיר דרבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו אפילו בזמן שבית המקדש קיים האיר

שחיטה לאו עבודה היא. דכתיב בה הוייה ויל דהוייה לא קאמר אלא אמידי דכתיב באותה פרשה: **אלא** א"ר פפא ה"ט דרשב"ל. מסמע הכא דסבר רב פפא יש מחוסר זמן לבו ביום ותימה דבפ"ק דזבחים (דף יב. ושם) גבי הא דפסיל בן בתירא פסח שנחטו בי"ד בין לשמו בין שלא לשמו מסיק רב פפא דאי אפרשיה שחרית או בלילה לאו דחוי מעיקרו הוא דאין מחוסר זמן לבו ביום ה"ל ויל דאמות הפרשה להך דהכא דאמרו דשמעתין מי לא מודה רב פפא במצורע שיכול להפרישו החטאת קודם שיקריב האשם דדוקא קתני הקדים חטאתו לאשמו שנחטו קודם האשם כדקתני לא יהא אחר ממרס בדמה והכיא דיומא פ' שני שעירים (ד' סב:) גבי שעירי יה"כ שנחטן בחוץ ה) שהגריל עליהן דמסיק עלה דאין מחוסר זמן לבו ביום ולכא מאן דפליג אין לדמות כמו כן כאן לגבי שחוטי חוץ משיב לאוי לפתח אהל מועד כיון דחזי בו ביום: האיר

ומיבל אמר דקבלתו פסולה משום דאין ה) שירות בכך ומיהו מדפריך לקמן (דף ו:) ובפ"ק דזבחים (ד' יד:) ובפ' חטאת העוף (שם ד' סח:) מפרה דאמר רב שחיטת פרה בזר פסולה משמע קנת כפיות הקונטרס ומיהו גם לפי מה [ד] שפירש יש לישבו אבל קשיא [ג] דל"ל לשמעון **שחיטה לאו עבודה היא.** לא מצי לשמויי דר"ש בן לקיש סבר דעבודה היא דבזה לא מצינו שום מחלוקת דאע"ג דפריך לקמן [ל] משחיטת פרה בזר ומשני דקדשי בדק הבית היא ומשמע דאי קדשי מזבח היא הוה דייקי מינה דעבודה היא ובפ' טרף בקלפי (יומא דף מב.) איכא למ"ד דשחיטת פרו בזר פסולה ופרו קדשי מזבח הוא אין זה דיוק דמ"מ כיון דאשכחן שחיטת פרה בזר פסולה אע"ג דקדשי בדק הבית היא א"כ מה שפסלה הכמוב גבי [ה] פרה לאו משום דהוי עבודה דהא בפרה [ו] אין שחיטה עבודה דפסלה כדמפרש מידי דהוה אמרלות נגעים דבעי כהונה תדע דהא בזבחים (דף יד:) אמרי רבה ורב יוסף הולכה בזר מחלוקת ר"ש ורבנן ומסקינן התם לר"ש שחיטה לאו עבודה היא ושאני פרה דקדשי בדק הבית היא ולקמן בהקומץ רבה (דף יט.) משמע דלר"ש שחיטת פרו בזר פסולה דקאמרינן מדגלי רחמנא גבי פרו של אהרן ושמט (אהרן) את פר החטאת אשר לו מכלל דבעלמא לא בעינן בעלים ומיהו קשיא מהא דאמרינן בפרק טרף בקלפי (יומא דף מב.) מ"ש פרה דכתיב בה אלעזר וחוקה פרו ומי' הכמיב וכו' ומשני שאני פרה דקדשי בדק הבית היא וכיון דמפרה ידעינן פרו א"כ מאי קא משני וקל נתרץ הכ"ק שאני התם בפרה שהיא קדשי בדק הבית ולא שייך בה עבודה א"כ יש להעמיד אלעזר וחוקה אשחיטה כמו אשאר דברים שבה אבל פרו שהוא קדשי מזבח אין סברא להעמיד אהרן וחוקה אלא אעבודה שבו ולא אשחיטה דלאו עבודה היא:

שחיטה לאו עבודה היא. תימה הא איכא קבלה דעבודה היא ודילמא משום קבלה הוא דקאמר אלא יהא אחר ממרס בדמה משום דכתיב בה הוייה ויל דהוייה לא קאמר אלא אמידי דכתיב באותה פרשה: **אלא** א"ר פפא ה"ט דרשב"ל. מסמע הכא דסבר רב פפא יש מחוסר זמן לבו ביום ותימה דבפ"ק דזבחים (דף יב. ושם) גבי הא דפסיל בן בתירא פסח שנחטו בי"ד בין לשמו בין שלא לשמו מסיק רב פפא דאי אפרשיה שחרית או בלילה לאו דחוי מעיקרו הוא דאין מחוסר זמן לבו ביום ה"ל ויל דאמות הפרשה להך דהכא דאמרו דשמעתין מי לא מודה רב פפא במצורע שיכול להפרישו החטאת קודם שיקריב האשם דדוקא קתני הקדים חטאתו לאשמו שנחטו קודם האשם כדקתני לא יהא אחר ממרס בדמה והכיא דיומא פ' שני שעירים (ד' סב:) גבי שעירי יה"כ שנחטן בחוץ ה) שהגריל עליהן דמסיק עלה דאין מחוסר זמן לבו ביום ולכא מאן דפליג אין לדמות כמו כן כאן לגבי שחוטי חוץ משיב לאוי לפתח אהל מועד כיון דחזי בו ביום: האיר